

СЪВПАДЕНИЕ НА ФОРМИТЕ НА ИНДИКАТИВНИЯ ПЕРФЕКТ И КОНКЛУЗИВНИЯ АОРИСТ В СЪВРЕМЕННИЯ БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК¹

Михаела Москова, Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Резюме: Конклузивът в българския език е евиденциална субкатегория, която предизвиква научния интерес с някои нерешени въпроси, свързани с класификацията и формите ѝ. В доклада се разглежда съвпадението на формите на конклузивния аорист и индикативния перфект и се определя мястото им в евиденциалната глаголна категория на съвременния български език. Разгледани са причините за съвпадението на двете форми, както и подходите на различни учени към терминологичното класифициране на граматическата омонимия, като по-подробно са изложени възгледите на Георги Герджиков, Руселина Ницолова, Иван Куцаров. Разглеждат се употреби на формите в контекст и се разглежда въпросът за тяхното диференциране, представят се също специфични контексти, които правят разграничаването трудно или невъзможно.

Ключови думи: евиденциалност, конклузив, перфект, граматическа омонимия, бипартиципалност

THE FORMAL COINCIDENCE BETWEEN THE INDICATIVE PERFECT AND THE CONCLUSIVE AORIST

Mihaela Moskova, Sofia University St. Kliment Ohridsky

Abstract: This work focuses on the coincidence between the indicative perfect and the conclusive aorist in attempt to determine their place within the evidential category in Bulgarian. It sets out the reasons for the coincidence, as well as the approaches different scientists apply to the terminological classification of grammatical homonymy, outlining the views of Georgi Gerdjikov, Ruselina Nitzolova and Ivan Kutzarov. The uses of the forms are presented in context and the question of their differentiation is considered, specific contexts are also indicated that make the differentiation difficult or impossible.

Keywords: evidentiality, evidentials, indicative, perfect, conclusive, conclusive aorist.

1. Въведение

Българската евиденциална система се откроява сред езиците с граматикализирана евиденциалност с богатството си на форми поради наличието освен на индикатив, и на три косвени евиденциала: конклузив, ренаратив и дубитатив, които имат форми за 9-те времена в актив и пасив. Поради различни особености на историческия развой на евиденциалната глаголна категория в българския език (механизъм на възникване на категорията, етапи в нейната граматикализация – вж. напр. Герджиков 1984: 252–261) в нея днес се наблюдават формални съвпадения, от които за настоящата работа интерес представлява само съвпадението на формите на индикативния перфект и конклузивния аорист. Именно това съвпадение е конкретният обект на изследване в доклада. С оглед на уточняването на различни спорни въпроси, свързани с категорията евиденциалност в

¹ Настоящият текст е резултат от изпълнението на научната програма на проекта „Еволюция на граматическия строеж на българския и руския език в съпоставителен план: корпусен подход и формални граматика“, договор N ДНТС/Русия 02/2, 14.06.2018 г., Фонд „Научни изследвания“, МОН, Р България. Изказвам благодарност за финансовата подкрепа.

българския език, важно е да се разграничат причините за посоченото съвпадение. Като цел на настоящия доклад се поставя изясняването на статуса на омонимията на формите на индикативния перфект и на конклузивния аорист, която може да получи самостоятелен термин поради своята значимост и специфика. В доклада са разгледани конкретни употреби на тези омонимични форми, като при анализа се поставя задачата да се определи дали във всички случаи е възможно чрез контекста те да бъдат оразличени.

2. Мястото на конклузивния аорист и индикативния перфект в евиденциалната глаголна категория и причините за тяхното съвпадение

2.1. Мястото на конклузивния аорист и индикативния перфект в евиденциалната глаголна категория в българския език

В настоящата работа се приема виждането, че категорията евиденциалност в съвременния български език е четиричленна, като това е в съответствие с вижданията на Г. Герджиков (Герджиков 1984) и Р. Ницолова (Ницолова 2007, 2008), а членовете ѝ са индикатив, конклузив, ренаратив и дубитатив. Също така се възприема тезата на Г. Герджиков, че конклузивът притежава форми за всички времена, за разлика от позицията на Ницолова (Ницолова 2008: 353), която смята, че съществуват конклузивни форми единствено в плана на миналото, т.е. няма конклузивно сегашно и конклузивно бъдеще време. Спецификата на конклузивните форми за сегашно и за бъдеще време, които са редки, според Г. Герджиков е в това, че те са „преносни или съдържат елемент на преносност“, т.е. са адмиративни (Герджиков 1977: 66).

На Таблица 1 се онагледява застъпването тук виждане за темпоралната парадигма на конклузива в съпоставка с индикатива, за да се подчертае съвпадането на формите на индикативния перфект и конклузивния аорист.

Таблица 1. Времена на индикатива и конклузива

	Индикатив	Конклузив
Сегашно време	ходи	е ходел
Имперфект	ходеше	
Аорист	ходи	е ходил
Перфект	е ходил	е бил ходил
Плусквамперфект	беше ходил	
Бъдеще време	ще ходи	щял е да ходи
Бъдеще в миналото	щеше да ходи	
Бъдеще предварително	ще е ходил	щял е да е ходил
Бъдеще предварително в миналото	щеше да е ходил	

2.2. Причини за съвпадението на формите на индикативния перфект и конклузивния аорист

Причините за съвпадението на формите на индикативния перфект и конклузивния аорист Герджиков намира в историческия развой на категорията (Герджиков 1984, 2003). Ученият смята, че евиденциалността, назовавана от Г. Герджиков *модус на изказването на действието*, възниква в българския език чрез транспозиция на перфекта в полето на

аориста за целите на нарацията, което е първата стъпка във възникването на противопоставянето на форми по признака *опосредстваност на информацията*. Опосредстваните форми в този етап според Герджиков са изразявали семантиката както на ренаратива, така и на конклузива (това състояние на системата е наследено в съвременната система за формите в 1 л. и 2 л. ед.ч. и мн.ч., където конклузивът и ренаративът формално съвпадат). Постепенно опозицията *опосредстваност – неопосредстваност* обхваща и плана на неминалото, т.е. създават се форми за сегашно време и за бъдещите времена, а и за всички времена от плана на миналото. Така се създава един опосредстван модус/евиденциал (каквото е положението напр. в турския език днес), чиито употреби покриват и умозаклучението, и преизказването. Още на този етап от граматикализацията на категорията евиденциалност (*модус на изказването на действието* според Г. Герджиков), когато съществува един неопосредстван и един опосредстван евиденциал (модус у Герджиков), личи съпадението на неопосредствания перфект (удостоверителния перфект у Герджиков), напр. *чел е*, и опосредствания аорист – *чел е*.

На следващия етап от процеса на граматикализацията на категорията евиденциалност признакът *опосредстваност* се разделя според Г. Герджиков на два диференциални признака: *субективност* и *преизказност*, което увеличава броя на грамемите експоненциално и системата придобива съвременния си вид. И при това състояние на категорията (четири евиденциала) остават последиците от първоначалния тласък на граматикализацията чрез транспозиция на перфекта в полето на аориста, т.е. остава съпадението на формите на индикативния перфект и конклузивния аорист. Поради спецификата на причината за тази вътрешнолексемна омонимия – транспозиция на една темпорална форма в полето на друга, а и поради факта, че едни и същи форми (*чел съм, чел си, чел е, чели сме, чели сте, чели са*) участват в две частни евиденциални парадигми, Г. Герджиков предпочита отделен термин за омонимичните индикативен перфект и конклузивен аорист, а именно *бипартиципални форми*, или още – бипартиципанти.

От съществена значимост за настоящото изследване са не само причините за съпадението на индикативния перфект и конклузивния аорист, но и практическите подходи за различаването им. За да се снесе многозначността, Герджиков указва следното правило за проверка: ако формата може да се замени с форма за друго време на конклузива без особена промяна в смисъла, става въпрос за конклузив, ако не – за перфект (Герджиков 1984: 228–236).

Преди да бъде тестван този критерий на Г. Герджиков, тук ще бъде разгледано и виждането на Руселина Ницолова, в което също се съдържа критерий, който може да се приложи за разграничаване в контекста на омонимичните форми от типа *чел е*. Р. Ницолова подхожда към категорията евиденциалност с методите на когнитивистиката. Това ѝ позволява да предаде пълноценно семантиката на евиденциалите. Тя допълва изложената от Герджиков теза за историческия развой на евиденциалността с наблюдения за специфичните употреби на индикативния перфект, чиято семантика според нея постепенно увеличава обема си, като включва носения от опосредстваните евиденциали смисъл и по този начин става основа за тяхното обособяване. Авторката описва четири употреби на перфекта: статален, с чиито форми се обръща внимание на резултата от действието повече, отколкото на самото действие; перфект за означаване на гледната точка на участник наблюдател в събитието в плана на миналото и на бъдещето, перфект за означаване на бъдещо предварително действие и перфект за предположение. Последният тип става основа за възникването на конклузива в съвременния български език според Р. Ницолова. Тя прави извода, че значението на съвременния перфект, при омонимия с

конклузивния аорист, доста се е стеснило и днес означава свидетелски действия в 1 л. при съвпадение на глаголния субект и говорещия или пък показва, че говорещият е бил свидетел на действието при глаголна форма, която не е в 1 л. (Ницолова 2008: 295–300). Това определение на семантиката на перфекта се възприема в този доклад и се ползва като критерий за оценка при анализа на емпиричния материал.

Съпоставката на вижданията на Г. Герджиков и Р. Ницолова дава възможност да се открият два критерия, които дават възможност да се тества евиденциалната принадлежност на форми от типа *чел е*. Единият, на Г. Герджиков, представлява критерий за откриване на конклузивния аорист чрез замяна в контекста с други по темпорална принадлежност глаголни форми. Вторият, на Р. Ницолова, акцентира върху семантиката на индикативния перфект и може да служи за разграничаването му от конклузивния аорист.

3. Разграничаването на конклузивния аорист от индикативния перфект в текста

В тази част се представят примери с омонимичните форми на индикативния перфект и на конклузивния аорист (бипартиципални форми според категоризацията на Герджиков), като при анализа се проверява валидността на предложеното от Герджиков правило за разграничаване, както и приложимостта на критерия на Р. Ницолова за индикативния перфект. Предварителната хипотеза на анализа е, че при липса на лексикални маркери (напр. модални наречия като *може би*, *вероятно*, *сигурно* и др. като средства за изразяване на когнитивно отношение от страна на субекта към съдържанието на изказването във връзка с неговата достоверност), указващи конклузивна употреба на формите, контекстът в някои случаи ще се окаже недостатъчно средство за снемане на многозначността и формите от типа *чел е* няма да могат да бъдат еднозначно класифицирани.

В пример (1) наличието на модалното наречие *явно* предполага употребата на конклузивни форми за 3л. ед.ч., като контекстът не предполага свидетелска позиция на автора на речта. За целите на настоящия доклад и с оглед на изпълнението на поставената задача да се валидира предложеното от Герджиков правило за разграничение на индикативния перфект и конклузивния аорист, навсякъде перфектовидните форми ще бъдат замествани с конклузивна форма за плусквамперфект. При заместване на *са свършили* и *изпаднала е* със *са били свършили* и *е била изпаднала* не се наблюдава значителна разлика в смисъла. Приложението на възприетия критерий на Г. Герджиков и критерия на Р. Ницолова за откриване на индикативен перфект, потвърждава, че формите *са свършили* и *изпаднала е* са за конклузивен аорист. В подкрепа на това виждане е и наличието на формата за конклузивно бъдеще време в миналото *цяла е да умре* в рамките на същото изречение.

(1) – *Явно е диабетичка и са ѝ свършили лекарствата. Изпаднала е в кома. Ако не я бяхте намерили тогава, цяла е да умре до няколко часа.*

– *Но ще се оправя, нали?*

– *Да. Сега си почива.*

Саймън въздъхна с облекчение. След всичко, което се беше случило през нощта, тази новина беше добре дошла.

(Примерът е от Българския национален корпус.)

В пример (2) липсват лексикални маркери за конклузивна употреба, но анализът на текста установява, че формите не са за 1 л. при съвпадение на глаголния субект и

говорещия, нито показват, че говорещият е бил свидетел на действието, каквито според възприетата в доклада позиция са реализациите на индикативния перфект според вижданията на Р. Ницолова. Като се приложи критерият на Г. Герджиков и се заместят глаголните форми *се е зародил, се е завърнал, е видял* с конклузивни форми за плусквамперфект – *се е бил зародил, се е бил завърнал, е бил видял, е било осигурило*, не се отчита значима промяна в смисъла. В допълнение може да се посочи, че употребите на форми от типа *чел е* в текстове на научно-популярна или историческа тематика Г. Герджиков разглежда като типична употреба на конклузива за изразяване на извод и твърдение, които се основават на информация от друго лице или широко разпространено знание, но се предават като лични (Герджиков 1977: 56). И на последно място може да се посочи, че в текста присъстват също форми на ренаратива – *била необходима*, и конклузивни форми за плусквамперфект – *е бил премахнал*, което подпомага тезата, че разглежданите по-горе форми не са индикативни. Като резултат от приложението на двата критерия и допълнителните маркери може да се каже, че формите *се е зародил, се е завърнал, е видял* и *е осигурило* са за конклузивен аорист.

(2) – Следващият му план *се е зародил*, когато градът за първи път *се е завърнал* в истинския свят. Дябло *е видял* възможност ордите му да нахлуят и да се разпръснат необезпокоявани. Обаче за целта му била необходима кръв. Освен това Юрис Кан вече е бил премахнал всички магьосници и е нямало кой да му помогне. Пристигането на твоя отряд му *е осигурило* липсващите неща.

– Но вие ме спасихте и го спряхте.

(Примерът е от Българския национален корпус.)

В пример (3) се открива лексикален маркер, указващ конклузивна употреба – вметнатата част *според мен*. Характеристиките на формите *са се случили, е напреднала* и *се е влошило* не отговарят на критерия за индикативен перфект – не са за 1 л. при съвпадение на глаголния субект и говорещия, нито показват, че говорещият е бил свидетел на действието. При заместването им с конклузивни форми за плусквамперфект – *са се били случили, е била напреднала, се е било влошило* не се отчита значима промяна в смисъла. Прилагането на критерия, предложен от Герджиков, и на този на Ницолова за открояването на индикативния перфект, както и допълнителните лексикални маркери, показват, че формите *са се случили, е напреднала* и *се е влошило* са за конклузивен аорист.

(3) Следя от години класацията на “Икономист”, тя се прави професионално и работи с надеждни критерии. Изненадващото изкачване на България пред други източноевропейски държави поставя въпроса дали всички ние сме в регрес или те са в регрес. Според мен *са се случили* и двете - България *е напреднала*, макар и скромно, и същевременно *се е влошило* качеството на демокрацията в Полша, Хърватия и особено видимо в Унгария и Румъния. Фактът, че в период на регрес ние удържаме позициите си, е повод за умерена гордост.(в www.24chasa.bg)

(<https://www.24chasa.bg/mnenia/article/7285093> www.24chasa.bg/ актуален към 24.04.2019 г.)

В пример (4) се предава чужда информация, която говорещият представя като собствено твърдение, като преминала в неговия собствен фон от знания. Подобни употреби на конклузива на базата на чужда информация не са никакво изключение. Р.

Ницолова ги тълкува като неумозаключителна употреба на конклузива, която изразява слабо, несвидетелско знание (Ницолова 2008). Според Герджиков с тези форми се акцентира върху субективността на информацията, която е приел като свое убеждение, а не върху нейния източник (Герджиков 1977). В текста на (4) се открива лексикален маркер, указващ конклузивна употреба – модалното наречие *вероятно*. Нито една от формите *е получила, е пребивавал, са поискали* и *е било* не отговаря на критерия за индикативен перфект – не са за 1 л. при съвпадение на глаголният субект и говорещия и не указват свидетелска позиция на говорещия. Като се заместят с конклузивни форми за плусquamперфект – *е била получила, и бил пребивавал, са били поискали*, смисълът не се променя чувствително. Заместването на *е било* с форма за конклузивен плусquamперфект е невъзможно по формални причини. Прилагането на двата критерия – този Герджиков за различаване на конклузивния аорист и на този на Ницолова за различаване на индикативния перфект, както и допълнителните лексикални маркери, показват, че формите са за *е получила, е пребивавал, са поискали* и *е било* са за конклузивен аорист.

(4) По техни данни страната ни **е получила** информация от партньорски служби, че Федотов **вероятно е пребивавал** на територията на България. Партньорските служби **са поискали** справка за влизането в страната и престоя на Федотов. Проверката **вероятно е правена** през миналата година след сигнал, постъпил в България от Великобритания. Искането **е било** заради случая „Скрипал“, допълниха източниците, пожелали анонимност.

(https://www.svobodnaevropa.bg/a/29757797.html?fbclid=IwAR18ri_4YjqxWOoGE2v0dN4DPtrlFbKLV53AaLg8OeS1uSluju4c-9qtOXA, посетен на 08.02.2019 г.)

В пример (5) липсват лексикални маркери, указващи употребата на конклузивни форми, а контекстът изключва свидетелска позиция на говорещия към събитията. Формите *са разстреляли* и *са излезли*, никоя от които не е за 1 л., не отговарят на критерия на Р. Ницолова за разграничаване на индикативен перфект. При замяна на формите с такива с конклузивен плусquamперфект – *са били разстреляни* и *са били излезли* според възприетия от Г. Герджиков критерий, не се отбелязват чувствителни изменения в смисъла. В допълнение може да се отбележи, че в текста присъства формата за конклузивен имперфект *са се криели*, която използва минало несвършено деятелно причастие, развило се във връзка с изразяването на значения от спектъра на опосредствания евиденциал. Въз основа на резултатите, получени след прилагането на двата критерия, и като се вземе предвид допълнителния маркер (употребата на друга конклузивна форма в непосредствения контекст) се приема, че формите *са били разстреляни* и *са били излезли* са за конклузивен аорист. Подобни употреби на конклузива за представяне на относително широко известна информация (като напр. *са разстреляли, са излезли*) могат да бъдат открити и в исторически текстове. Тях Г. Герджиков тълкува като разновидност на употребите на конклузива в плана на миналото при несвидетелска позиция на говорещия, при която информацията, принадлежаща на общия фонд от знания, се изказва като лично обобщение или твърдение (Герджиков 1977: 56).

(5) – Е, да. Преди да избягат, НКВД **са разстреляли** три хиляди души в затворите. Освен това всички украински и галицийски националисти **са излезли** от горите, един Бог знае къде **са се криели**, и малко са изнервени.

(Джонатан Лител, „Доброжелателните“)

В пример (6) формите *е била*, *е могъл* са за 3 л. ед. ч., като контекстът подсказва, че говорещият е свидетел на събитията, но в акта на комуникацията преоткрива по нов начин фактите, преосмисля информацията и заема нова позиция спрямо нея, т.е. цели да акцентира върху субективността на съждението, което е едно от значенията на конклузива в плана на миналото при свидетелска позиция. По формални причини формите *е била* и *е могъл* не могат да се заместят с конклузивни форми за плусквамперфект, нито за сегашно време/имперфект, а при замяна с конклузивни форми за бъдеще време или бъдеще предварително смисълът се променя значително. Въпреки това обаче за формите *е била* и *е могъл* се приема, че са форми за конклузивен аорист, поради уточнената специфика на контекста.

(6) *Изгледах я удивен: за първи път от десетте години, през които я срещах, си давах сметка, че е била жена и че в известен смисъл е още такава, че един мъж е могъл да изпита желание към това набито, трътлесто същество от рода земноводни.*

(Джонатан Лител, „Доброжелателните“)

4. Изводи

След анализ на емпиричния материал могат да се очертаят следните изводи:

– В рамките на емпиричния материал, събран и обработен за целите на доклада, се наблюдават примери с типични употреби на конклузива – формите са в 3 л. ед. и мн. число при несвидетелска позиция на говорещия. Семантиката на този тип употреба се състои в извеждането на умозаключение въз основата на факти, на които говорещият не е пряк свидетел, но които са оставили следи или последствия. В плана на миналото тази употреба се приема от мнозина учени като инвариантна характеристика на конклузива, от нея се извежда и името умозаключителен модус при Г. Герджиков.

– Предложеното от Герджиков правило за разграничаване на бипартиципалните форми на индикативния перфект и конклузивния аорист невинаги е приложимо – често по формални причини, а в някои случаи води до промяна в смисъла, без това да е индикация за произхода на формите. В преобладаващите случаи обаче, и най-вече в комбинация с възприетия в тази работа критерий за оразличаване на индикативния перфект на Р. Ницолова, дава достатъчно основание бипартиципалните форми да бъдат класифицирани.

– Не се потвърждава предварителната хипотеза, че съществуват случаи, в които контекстът е недостатъчен за категорично интерпретиране на формите, поне в рамките на емпиричния материал, събран за настоящия доклад. В някои случаи лексикалните маркери в изказването подпомагат разграничаването на евиденциалната принадлежност на съвпадащите форми, в други анализът, основат на възприетите критерии на Г. Герджиков за откриване на конклузивния аорист чрез замяна в контекста с други по темпорална принадлежност глаголни форми и този на Р. Ницолова, акцентиращ върху семантиката на индикативния перфект, дава възможност бипартиципантите да бъдат разграничени.

Цитирана литература

- Алексова, Красимира. 2003. Удостоверителен перфект или умозаключителен аорист – от теоретичните основи към преподаването на чужденци. В: *Публикации от Юбилейната научнопрактическа сесия „40 години ИЧС“*, издание на CD-ROM Disk, София, 60–66.
- Герджиков, Георги. 1977. Една специфична глаголна категория в съвременния български език. Категорията “ангажираност на говорещия с изказването на действието“. В: *Годишник на Софийския университет, 1977, Факултет по славянски филологии. Българско езикознание, т. 2, 9 – 65.*
- Герджиков, Георги. 1984. *Преизказването на глаголното действие в българския език.* София: Наука и изкуство.
- Ницолова, Руселина, 2005. Гледната точка и употребата на времената в сложните съставни изречения с ментални предикати в българския език. В: *Юбилеен славистичен сборник. Сборник с доклади от Международната славистична конференция по повод десетгодишния юбилей на специалност Славянска филология в Югозападния университет “Неофит Рилски“, Благоевград, 03.–05.12.2004.* Благоевград, 2005, 312–324.
- Ницолова, Руселина. 2007. Модализованная эвиденциальная система болгарского языка. В: Храковский, В., отг. ред. *Эвиденциальность в языках Европы и Азии.* 107–197. Санкт-Петербург: Наука.
- Ницолова, Руселина. 2008. *Българска граматика. Морфология.* София: Университетско издателство „Св. Климент Охридски“.

References

- Aikhenvald, Alexandra. 2004. *Evidentiality.* Oxford: Oxford University Press.
- Aleksova, Krasimira. 2008. Udostoveritelen perfekt ili umozaklyuchitelен aorist – ot teoretichnite osnovi kam prepodavaneto na chuzhdentsi. – V: *Publikatsii ot Yubileynata nauchnoprakticheska sesia „40 godini IChS“*, izdanie na CD-ROM Disk, Sofia, 60–66.
- Gerdzhikov, Georgi. 1977. Edna spetsifichna glagolna kategoria v savremennia balgarski ezik. Kategoriyata "angazhiranost na govoreshitia s izkazvaneto na deystvieto. V: *Godishnik na Sofiyskia universitet, 1977, Fakultet po slavyanski filologii. Balgarsko ezikoznanie, t. 2, 9–65.*
- Gerdzhikov, Georgi. 1984. *Preizkazvaneto na glagolното deystvie v balgarskia ezik.* Sofia: Nauka i izkustvo.
- Nitsolova, Ruselina. 2005. Glednata tochka i upotrebata na vremenata v slozhnite sastavni izrechenia s mentalni predikati v balgarskia ezik. V: *Yubileen slavistichen sbornik. Sbornik s dokladi ot Mezhdunarodnata slavistichna konferentsia po povod desetgodishnia yubiley na spetsialnost Slavyanska filologia v Yugozapadnia universitet “Neofit Rilski“, Blagoevgrad 03.–05.12.2004.* Blagoevgrad, 2005, 312–324.
- Nicolova, Ruselina. 2007. Modalizovannaja jevidencial'naja sistema bolgarkogo jazyka. V: Hrakovskij, V., otg. red. *Jevidencial'nost' v jazykah Evropy i Azii.* 107–197. Sankt-Peterburg: Nauka.

Nitsolova, Ruselina. 2008. *Balgarska gramatika. Morfologia*. Sofia: Universitetsko izdatelstvo „Sv. Kliment Ohridski“.

Михаела Москова
София 1504
Бул. „Цар Освободител“ 15
Софийски университет „Св. Климент Охридски“
Катедра по български език
mihaelamoskova@gmail.com

Mihaela Moskova
Sofia 1504
15 Tzar Osvoboditel Blvd.
Sofia University St. Kliment Ohridski
Department of Bulgarian Language
mihaelamoskova@gmail.com